

ledes pessimistisk paa Forholdene og fremhæver de store og betydelige Vanskeligheder, som ganske sikkert ogsaa ere til Stede ved et Forsikringssystem, hvorved man skal forsikre sig mod Invaliditet. Nu har det ærede Medlem for Brønderslev fremhævet, at det ikke er Forslagsstillernes Hensigt at gaa uden om den bestaaende Ulykkesforsikringslovgivning. Saa vidt jeg forstod ham, mente han, at man burde videre udvikle den, altsaa bygge paa et lignende Grundlag som det, hvorpaa det nuværende Ulykkesforsikringsvæsen hviler, nemlig paa Arbejdsgivernes Erstatningspligt — ganske vist ikke fuldt ud, men for en Del; Pligten indtræder, som bekendt, først efter, at 13 Uger ere gaaede. Det er altsaa en meget begrænset Erstatningspligt, men dog en Erstatningspligt, som har noget at betyde baade for Arbejdsgiverne og for de tilskadekomne Arbejdere. Det glædede mig at høre, at man ønsker at bygge videre paa dette Grundlag, og at man ikke tænker sig, at nu skulde al videre Forsikring mod Ulykkestilfælde være en Sag, som Arbejderne selv skulde bære i alle de Grene, der ere uden for den nu bestaaende Ulykkesforsikringslov, og det er jo det store Flertal af Arbejdere, nemlig alle Landarbejdere, Skibsfartens Arbejdere og en meget stor Del Arbejdere, som ere knyttede til Haandværk og Omsætning osv. Det glæder mig, at man ikke søger nogen anden principiel Løsning af Ulykkesforsikringssspørgsmaalet, og jeg tror, at ligesom man altsaa tænker at beholde det, man her har naaet, vil man sikkert nok ogsaa ende med at beholde den nuværende Alderdomsforsørgelseslov. Den ærede Ordfører erkendte jo ogsaa, at en Del Medborgere ville være saa daarligt stillede, at de ville være ude af Stand til at betale de Præmier, man maatte forlange, og at det vil være uretfærdigt af den Grund at straffe dem ved at gøre dem til anden Klasses Borgere og give dem Fattighjælp, naar de blive gamle. Vi maa da vel beholde den nuværende Alderdomsforsørgelseslovs Princip, kun gøre den endnu mere human og gøre Spillerummet for Vilkaarlighed endnu mindre. Naar jeg tror, at det vil være nødvendigt, er det navnlig, fordi jeg gaar ud fra, at man ikke kan vente at faa en Forsikring gennemført, der ikke er bygget op paa Frivillighed, eller rettere sagt, man kan nok faa den gennemført, men ikke faa den til at virke tilfredsstillende.

Det er jo fremhævet af det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam), at man i Tyskland er saa overmaade tilfreds med

den Forsikringslovgivning, man har der. Det er blevet modsagt meget bestemt af det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard). Jeg skal i Øjeblikket ikke blande mig i denne Strid. Naar der nu bliver nedsat en Kommission og den skaffer Materiale paa Bordet, vil man ud derfra være i Stand til selvstændig at danne sig en Mening. Jeg har imidlertid hørt det samme som det ærede Medlem for Æbeltoft, at der i Arbejderkredse er meget betydelig Utilfredshed med hele denne Lovgivning, og det kan ikke nægtes, at det er et meget lille positivt Udbytte, man faar af de store Midler, som anvendes dernede paa denne Lovgivning. Men her skulle vi ikke afgøre noget, og det er utrykkelig fremhævet af Ordføreren for Forslagsstillerne, at alle Spørgsmaal skulle tages op til Undersøgelse, og at man paa Forhaand vil staa frit over for alle de forskellige Former for Løsning af Forsikringssspørgsmaalet, og naar det er Tilfældet, kan selvfølgelig ingen i denne Sal, fra hvilken Side man end ser disse Spørgsmaal, erklære sig uenig eller erklære sig for Modstander af en Undersøgelse af disse Forhold. Men naar man vil dette, synes jeg ogsaa, det maa blive nødvendigt — det blev ikke antydnet af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne — at omredigere det stillede Forslag til Beslutning, idet det jo kun siger, at der skal fremsættes „Forslag om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse og Overvejelse af Spørgsmaalet om Oprettelse af en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring“. Her er ikke Tale om Arbejdsløshedsforsikring, men udelukkende om Invaliditets- og Alderdomsforsikring. Man kunde jo meget godt læse det, som mine Partifæller have læst det i Udvalget i Fjor, saaledes nemlig, at der ved Invaliditetsforsikring ogsaa tænkes paa den Invaliditet, der var en Følge af Ulykkestilfælde, men det er jo ikke det ærede Medlems Mening, denne Invaliditet mener det ærede Medlem man egentlig bør holde udenfor. Derfor mener jeg, at Teksten, navnlig efter at dette Moment, Arbejdsløsheden, er blevet bragt ind, bør forandres. Der er allerede i det Udvalg, hvis Arbejde vi saa at sige her have til 2den Behandling, fra mine Partifællers Side stillet et Forslag til en Ændring, som maaske, efter hvad der nu er kommet frem, yderligere maatte ændres, idet jeg tror, det vilde være rigtigt, at man ligefrem nævner i den Beslutning, som her tages, at Kommissionen ogsaa har den Opgave at beskæftige sig med Ar-